

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 30C/84/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117233028
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2018:6117233028.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Nadeždou Wallnerovou, v právnej veci žalobcu: Ing. Peter Pavlačič, nar. 14.12.1961, trvale bytom Malé námestie 2873/16, Malacky, zast. JUDr. Andrej Gara, advokát, Štefánikova 869/14, Bratislava, proti žalovanému: S. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. L. XXXX/XX, C., zast. JUDr. Ľuboslav Linder, advokát, Záhorácka 11A, Malacky o zaplatenie 14 400,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej sa proti žalobcovi **p r i z n á v a** náhrada trov konania v rozsahu 100% o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa končí konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 08.09.2017 domáhal voči žalovanej v upomínacom konaní zaplatenia sumy 14 400,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 14 400,- Eur od 05.09.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi v období od 07.02.2012 - 02.03.2012 celkom 3 peňažné pôžičky. Žalobca požičal žalovanej prvýkrát dňa 07.02.2012 sumu 6 000,- Eur a následne dňa 01.03.2012 sumu 4 000,- Eur, pričom strany sporu spísali o oboch právnych úkonoch príjmové doklady. Časť peňažných prostriedkov žalovaná postupne vracala žalobcovi v nepravidelných intervaloch oproti príjmovému dokladu. Ku dňu vyhotovenia žaloby splatila celkovo sumu 5 600,- Eur. Nakoľko odo dňa 16.01.2013 žalovaná ďalšie platby neuskutočnila a zmluvnými stranami nebola určená splatnosť dlhu, žalobca vyzval žalovanú predžalobnou výzvou zo dňa 14.08.2017 na úhradu zostatkového dlhu vo výške 4 400,- Eur, čím sa tento stal splatným dňom nasledujúcim po dni doručenia výzvy na zaplatenie (05.09.2017). Dňa 02.03.2012 uzatvoril žalobca a žalovaná Zmluvu o poskytnutí finančných prostriedkov, predmetom ktorej bolo poskytnutie ďalších peňažných prostriedkov vo výške 10 000,- Eur. Finančné prostriedky boli vyplatené do rúk žalovanej v hotovosti pri podpise zmluvy. Žalovaná sa zaviazala splácať dlh žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1 500,- Eur vždy k 7. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc dňom 07.04.2012. Nakoľko žalovaná neuhradila ani jednu splátku, dňa 14.08.2017 žalobca v zmysle čl. IV ods. 2 zmluvy odstúpil od zmluvy z titulu jej podstatného porušenia, čím došlo k splatnosti celého dlhu vo výške 10 000,- Eur.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 27.09.2017 platobný rozkaz pod sp. zn. 19Up/273/2017, ktorým vyhovel žalobe žalobcu.

3. Žalovaná podala v zákonnej lehote voči vydanému platobnému rozkazu odpor, ktorý odôvodnila tým, že žalobca odovzdal žalovanej dňa 07.02.2012 finančnú čiastku vo výške 6000,- Eur o čom bol medzi žalobcom a žalovanou spísaný príjmový pokladničný doklad. Následne dňa 01.03.2012 bola žalobcom

žalovanej odovzdaná ďalšia finančná čiastka vo výške 4000,-Eur, o čom bola medzi žalobcom a žalovanou spísaný ďalší príjmový pokladničný doklad. Žalovaná vrátila žalobcovi spolu sumu 5600,- Eur. Ďalej uviedla to, že zmluva o pôžičke je zmluvou konsenzuálnou a reálnou. K odovzdaniu finančných prostriedkov zo strany žalobcu žalovanej, ako dlžníkovi prišlo najneskôr dňa 1.3.2012. Povinnosť žalovanej vrátiť požičanú finančnú čiastku nastala uzatvorením zmluvy o pôžičke, v tomto prípade v ústnej forme. Nakoľko nie je preukázaná doba splatnosti dlhu, mohol žalobca uplatniť svoje právo požiadať o vrátenie požičaných finančných prostriedkov už nasledujúci deň po uzatvorení zmluvy o pôžičke. Žalovaná poukázala na judikát R 91/2004 (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. I Cdo 25/2003, zo dňa 24.06.2003), v zmysle ktorého, ak čas splnenia dlhu nebol účastníkmi dohodnutý, ani inak stanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Veriteľ mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol z objektívneho dôvodu požiadať o plnenie dlhu, t.j. hneď ako dlh vznikol, takže začiatok plynutia premlčacej doby tu nastáva nasledujúci deň po vzniku právneho vzťahu ústnej zmluvy pôžičky, pri ktorej nebola dohodnutá splatnosť premetu pôžičky. Nakoľko od uzatvorenia zmluvy o pôžičke a vzniku záväzku a povinnosti žalovanej vrátiť požičané finančné prostriedky uplynulo viac ako 3 roky, vzniesla žalovaná námietku premlčania práva na odstúpenie od zmluvy, ako aj práva na vydanie veci, práva na náhradu škody aj práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. V súvislosti s uzavretím Zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov žalovaná uviedla, že k prevzatíu finančných prostriedkov spolu vo výške 10 000,- Eur došlo žalovanou od žalobcu len raz a to dvomi platbami dňa 7.2.2012 vo výške 6000,- Eur a dňa 1.3.2012 vo výške 4000,- Eur. Dňa 2.3.2012 bola podpísaná medzi žalobcom a žalovanou zmluva o pôžičke, ktorá už mala len deklarovať právny titul odovzdania finančných prostriedkov vo výške 10 000,- Eur a podmienky ich vrátenia, avšak reálne neprišlo k odovzdaniu ďalších 10 000,- Eur. Žalovaná dôverovala žalobcovi, nakoľko boli dlhoročný susedia v bytovom dome, zmluvu si dôkladne neprečítala a podpísala ju v omyle. Z uvedených článkov zmluvy vyplýva, že žalovaná sa zaviazala k zaplateniu svojho dlhu v 6 mesačných splátkach vo výške 1500,- Eur a siedmou vo výške 1000,- Eur, vždy k 7 dňu mesiaca, počnúc dňom 7.4.2012 až do úplného splatenia dlhu. Čiže splatnosť jednotlivých splátok bola v zmluve dohodnutá. Nie je pravdou čo uvádza žalobca v žalobe, že nebola splatnosť dlhu určená. Nakoľko žalovaná podľa uvedenia žalobcu svoj dlh neplatila, dostala sa s platením prvej splátky do omeškania dňa 8.4.2012. Neuhradením ďalších splátok sa dostala do omeškania dňa 8.5.2012, 8.6.2012 8.7.2012, 8.8.2012, 8.9.2012, 8.10.2012. Žalovaná bola splatením prvých troch splátok v omeškani dňa 8.6.2012. V zmysle čl. IV Zmluvy žalobcovi vzniklo právo jednostranne odstúpiť od Zmluvy ako celku titulom jej podstatného porušenia dňom 8.6.2012. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca svoje právo odstúpiť od zmluvy viac ako 3 roky nevyužil jeho právo na odstúpenie od zmluvy je premlčané. Rovnako je premlčané aj právo na vymáhanie všetkých splátok ako aj ich príslušenstva.

4. Žalobca sa k odporu vyjadril s tým, že nesúhlasí so vznesenými námietkami premlčania žalovanou. Sporové strany si cielene nedohodli dobu splatnosti dlhu s účelom vyjsť v ústrety žalovanej do doby, kým sa otrásie z platobnej neschopnosti. Vzhľadom na okolnosti, za ktorých došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, bolo obom sporovým stranám zrejmé, že k vráteniu finančných prostriedkov pravdepodobne nedôjde v lehote ani troch, či štyroch alebo piatich rokov, ale až podstatne neskôr. V kontexte uvedeného by bolo v rozpore so skutočným záujmom účastníkov právneho vzťahu, aby si žalobca uplatnil, resp. mohol uplatniť svoje právo a vyzval žalovanú na plnenie deň po vzniku právneho vzťahu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.07.2008, sp. zn.: 4 Cdo/146/2008 v zmysle ktorého: „Výklad ustanovenia § 101 OZ, ktorého výsledkom je záver o začatí plynutia premlčacej doby, ak čas plnenia nebol dohodnutý ani inak určený, dňom nasledujúcim po vzniku právneho vzťahu, nie je v súlade so zásadou dôvery v právo, pretože pod hrozbou začatia premlčania bezprostredne po vzniku právneho vzťahu obmedzuje veriteľa v jeho práve vyplývajúcom z § 563 OZ požiadať o plnenie a tým vyvolať splatnosť záväzku podľa jeho slobodnej vôle, resp. ho núti konať spôsobom, ktorý môže byť v rozpore so skutočným záujmom účastníkov právneho vzťahu.“ Ďalej uviedol, že tvrdenie žalovanej, že na základe Zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov zo dňa 02.03.2012 neprevzala peniaze vo výške 10 000,- Eur je klamlivé. Podľa čl. III bodu 1 predmetnej zmluvy sa táto zmluva uzatvára na dobu neurčitú. V zmysle čl. IV bodu 2 zmluvy sa zmluvné strany sa dohodli, že v prípade omeškania dlžníka s ktorýmikoľvek tromi mesačnými platbami je veriteľ oprávnený jednostranne odstúpiť od zmluvy ako celku titulom jej podstatného porušenia. Dlžník je povinný následne ku dňu odstúpenia od zmluvy vyplatiť všetky dlžné mesačné platby. Pokiaľ by súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že uplatnená námietka premlčania práva na odstúpenie od zmluvy je relevantná, poukázal žalobca na skutočnosť, že samotným uplynutím premlčacej doby v spojení s nevykonaním práva oprávneným

subjektom sa na právnom vzťahu veriteľa a dlžníka v zásade nič nemení. V kontexte uvedeného v spojení so znením čl. IV bodu 2 zmluvy sa žalobca domnieva, že hoci by bolo právo na odstúpenie od zmluvy premlčané, žalovanej napriek tomu v zmysle citovaného zmluvného ustanovenia vznikla povinnosť vyplatiť žalobcovi v hotovosti všetky dlžné finančné prostriedky ku dňu doručenia odstúpenia, t. j. 05.09.2017, nakoľko vznik práva žalobcu na úhradu sumy 10.000,- Eur nie je právnym následkom právneho účinku samotného odstúpenia od zmluvy (právnym účinkom odstúpenia zaniká zmluva), ale vznik tohto práva je právnym následkom splnenia podmienok samotného ustanovenia zmluvy (Čl. IV bod 2), pričom právne účinky tohto ustanovenia sú viazané na okamih uplatnenia práva na odstúpenie zo strany žalobcu.

5. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu podľa § 14 Civilného sporového poriadku, nakoľko žalobca navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2013 Z. z. o upomínanom konaní.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a nasledovnými listinnými dôkazmi: zmluva o poskytnutí finančných prostriedkov zo dňa 02.03.2012, predžalobná výzva a odstúpenie od zmluvy zo dňa 14.08.2017 s podacím lístkom, príjmový pokladničný doklad zo dňa 24.09.2012 na sumu 600,- eur, zo dňa 16.01.2013 na sumu 600,- eur, zo dňa 15.06.2016 na sumu 800,- eur, zo dňa 14.04.2012 na sumu 800,- eur, zo dňa 16.07.2012 na sumu 800,- eur, zo dňa 12.05.2012 na sumu 800,- eur, zo dňa 09.03.2012 na sumu 1.200,- eur, príjmový pokladničný doklad zo dňa 01.03.2012 na sumu 4.000 eur a zo dňa 07.02.2012 na sumu 6.000,- eur, notárska zápisnica N574/2012, Nz 36745/2012, NCR1s 37495/2012, Uznesenie okresného súdu malacky 23Er/2081/2013-29 zo dňa 07.07.2017, potvrdenie z banky zo dňa 28.09.2017, potvrdenia o jednorazových platbách v hotovosti , výpoveď zmluvy zo dňa 04.12.2017.

7. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca požičal žalovanej dňa 07.02.2012 sumu 6 000,- Eur. Žalovaná prevzala peniaze a vystavila o prevzatí príjmový pokladničný doklad. Dňa 01.03.2012 požičal žalobca žalovanej sumu 4 000,- Eur, o ktorých prijatí znova žalovaná vystavila príjmovým pokladničný doklad. Termín splatnosti požičanej sumy 10 000,- Eur nebol dohodnutý. Na základe takto uzavretej ústnej pôžičky vrátila žalovaná žalobcovi dňa 09.03.2012 sumu 1 200,- Eur, 14.04.2012 sumu 800,- Eur, 12.05.2012 sumu 800 Eur, 15.06.2012 sumu 800 Eur, 16.07.2012 sumu 800 Eur, 24.09.2012 sumu 600 Eur a 16.01.2013 sumu 600 Eur. Spolu vrátila žalovaná žalobcovi sumu 5 600,- Eur, ktorých prijatie potvrdil žalobca vystavením príjmových pokladničných dokladov. Žalovanej zostalo z požičaných 10 000,- Eur uhradiť sumu 4 400,- Eur. Dňa 02.03.2012 uzatvoril žalobca a žalovaná písomne Zmluvu o poskytnutí finančných prostriedkov (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 10 000,- Eur. Žalovaná potvrdila svojim podpisom na zmluve, že pri uzavretí zmluvy prevzala v hotovosti sumu 10 000,- Eur, čo je uvedené v článku II ods. 2 zmluvy. V čl. IV. ods. 1 zmluvy sa žalovaná zaviazala splácať dlh žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1 500,- Eur vždy k 7. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc dňom 07.04.2012 po celú dobu trvania zmluvy. V zmysle článku IV bod 2 zmluvy sa strany dohodli, že v prípade omeškania dlžníka s ktorýmkoľvek tromi mesačnými platbami je veriteľ oprávnený jednostranne odstúpiť od zmluvy ako celku titulom jej podstatného porušenia. Dlžník je povinný následne ku dňu odstúpenia od zmluvy vyplatiť veriteľovi v hotovosti všetky dlžné mesačné platby spolu s peňažnou sumou poskytnutou podľa čl. II bod 1 tejto zmluvy. V čl. III ods. 1 si zmluvné strany dohodli, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a v ods. 2 , že zmluva môže byť ukončená písomnou dohodou strán, jednostranným odstúpením niektorej zo zmluvných strán pri porušení zmluvných povinností druhou zmluvnou stranou alebo písomnou výpoveďou bez uvedenia dôvodu. Žalovaná neuhradila v zmysle zmluvy ani jednu splátku. Listom zo dňa 14.08.2017 žalobca odstúpil od zmluvy z dôvodu jej podstatného porušenia žalovanou, nakoľko neuhradila ani jednu splátku a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy. Listom zo dňa 04.12.2017 žalobca vypovedal predmetnú zmluvu v zmysle čl. III ods. 2 zmluvy. Žalovaná voči úkonom žalovaného vzniesla námietku premlčania.

8. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

9. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

10. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

11. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa § 102 Občianskeho zákonníka, pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

13. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

17. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

18. Keďže žalovaná vznesla v konaní voči uplatneným nárokom námietku premlčania, súd sa musel zaoberať týmito námietkami.

19. V prvom rade súdu z vykonaného dokazovania vyplynulo, že strany uzavreli dňa 07.02.2012 ústnu zmluvu o pôžičke, v rámci ktorej žalobca požičal dňa 07.02.2012 žalovanej sumu 6 000,- Eur a dňa 01.03.2012 sumu 4 000,- Eur. V prípade tejto ústne uzatvorenej zmluvy strany nedohodli dátum splatnosti pôžičky. Ďalej mal preukázané, že dňa .02.03.2012 uzavreli strany ďalšiu zmluvu o pôžičke a to písomne, na základe, ktorej požičal žalobca žalovanej sumu 10.000,- eur. V zmluve v čl. IV ods. 1 sa žalovaná zaviazala žalobcovi platiť pravidelné mesačné platby vo výške 1.500,- eur vždy k 7. dňu kalendárneho mesiaca počnúc dňom 7.4.2012. I napriek tomu, že v čl. III ods. 1 je uvedené, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú, súd podľa obsahu zmluvy a vôle strán zaujal stanovisko, že bolo dohodnuté splatenie dlhu v mesačných splátkach po 1.500,- eur splatných vždy k 7. dňu kalendárneho mesiaca počnúc dňom 7.4.2012. Sám žalobca pri výpovedi uviedol, že predmetnú zmluvu spoločne spísali so žalovanou, ktorá sa podieľala na jej obsahu a sama určila akú sumu chce splácať a k akému dátumu. Je teda zrejmé, že išlo o dohodu o splácaní požičanej sumy v splátkach, tak ako je ustanovené v zmluve.

20. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu v občianskoprávných vzťahoch zmeniť ani dohodou strán. Jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (zníženie možnosti vynúteného splnenia práva). Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje všeobecnú premlčaciu dobu. Všeobecnú premlčaciu dobu ustanovuje zákon v dĺžke troch rokov. Občiansky zákonník súčasne stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Prvým dňom, kedy sa právo mohlo vykonať, je spravidla deň splatnosti pohľadávky. Splatnosť dlhu začína spravidla dňom, keď mal dlžník začať s plnením dlhu. Premlčacia doba tu plynie odo dňa, ktorý nasleduje po dni splatnosti dlhu.

21. Pri prvej ústne uzatvorenej zmluve o pôžičke si strany neurčili splatnosť dlhu. V prípade, že splatnosť dlhu nebola dohodnutá a ani inak určená, začína premlčacia doba plynúť dňom nasledujúcim po tom, keď dlh vznikol. Inak povedané, pre počiatok plynutia premlčacej doby je v tomto prípade rozhodujúci deň bezprostredne nasledujúci po dni, kedy došlo k vzniku dlhu, teda nie až deň, kedy došlo k splatnosti dlhu. Súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 16Co/34/2011, kde sa okrem iného uvádza: " Ak však môže veriteľ vyvolať splatnosť dlhu sám, tak - objektívne posudzované - môže svoje právo i vykonať. Prvá objektívna možnosť vykonania práva je daná okamihom, kedy veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať (napr. dňom nasledujúcim po dni, kedy právo na odmenu a náhradu nákladov za poskytnutú právnu pomoc vzniklo). Týmto dňom mohol veriteľ svoje právo vykonať, t.j. odôvodnene ho uplatniť návrhom na začatie konania. Takýto návrh by nemohol byť zamietnutý pre predčasnosť, nakoľko by predstavoval kvalifikovanú výzvu na plnenie podľa § 563 Obč. zák.; právo sa tak mohlo vykonať, nakoľko by uvedeným postupom nastala actio nata. Obdobný záver vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 25/2003 zo dňa 24.6.2003, podľa ktorého „ak čas splnenia dlhu (záväzku) nebol účastníkmi dohodnutý, ani inak stanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka povinný splniť dlh prvého dna potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal; veriteľ mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol (z objektívneho, nie subjektívneho hľadiska) požiadať o plnenie dlhu, t.j. hneď ako dlh vznikol, takže začiatok plynutia premlčacej doby tu nastáva nasledujúci deň po vzniku právneho vzťahu zo zmluvy o pôžičke, pri ktorej nebola dohodnutá splatnosť predmetu pôžičky.“ Ďalej súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/534/2013, kde sa uvádza: " Avšak v prípade , že splatnosť dlhu nebola dohodnutá a ani inak určená, začína premlčacia doba plynúť dňom nasledujúcim potom, keď dlh vznikol. Inak povedané, pre počiatok plynutia premlčacej doby je v tomto prípade rozhodujúci deň bezprostredne nasledujúci po dni, kedy došlo k vzniku dlhu (teda nie až deň, kedy došlo k splatnosti dlhu). Vyplýva to z toho, že veriteľ môže už nasledujúci deň po vzniku dlhu vyvolať splatnosť dlhu a teda svoje právo aj vykonať. Tento názor je konštantný v staršej právnej teórii (porovnaj napr. B... : Slovenské všeobecné súkromné právo. 1 sväzok, Bratislava: knižnica právnickej jednoty 1941, str. 386, ktorý uvádza, že plynutie času pri premlčaní začína v prípade relatívnych právnych nárokov, t.j. aj práva obligačného vtedy, ak sa stali splniteľnými, t.j. actio nata; ak ale splatnosť závisí od vypovedania pohľadávky veriteľom, potom začne premlčanie od okamžiku vzniku pohľadávky" alebo Luby, Š. :Občianskoprávny nárok, Bratislava: Právnické štúdie 1958, str. 270) i v tej najnovšej (porovnaj napr. Fekete, I.: Občiansky zákonník, 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex, 2011, str. 498; k rovnakému záveru dospela aj judikatúra súdov (porovnaj rozhodnutie bývalého Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 3Cz/99/1981 zo dňa 30.11.1981, uverejnené v zbierke rozhodnutí a stanovísk pod č. R 28/1984, podľa ktorého" ak nebola doba splnenia dlhu dohodnutá, ani inak ustanovená, začína premlčacia doba plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu", ku ktorému sa prihlásila aj aktuálna judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napríklad v rozsudku sp. zn. 1Cdo/25/2003 zo dňa 24.06.2003 uverejnenom v zbierke rozhodnutí pod č. R 91/2004, v rozsudku sp. zn. 1Cdo/148/2004 zo dňa 16.12.2004 alebo v rozsudku sp. zn. 4Cdo/66/2006 zo dňa 26.09.2007 ako aj Najvyššieho súdu Českej republiky napríklad v rozsudku sp. zn. 33Cdo/2634/2008 zo dňa 28.01.2011, v uznesení sp. zn. 28Cdo/2645/2006 zo dňa 22.11.2006, v rozsudku sp. zn. 33Odo/846/2006 zo dňa 24.07.2008, v rozsudku sp. zn. 23Cdo/841/2009 zo dňa 18.05.2009, v uznesení sp. zn. 33Cdo/3986/2010 zo dňa 30.08.2012. Opačný názor na posudzovanú otázku plynutia premlčacej doby pri neexistencii dohody o splatnosti dlhu zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 4Cdo/146/2008 zo dňa 31.07.2008 v tom zmysle, že premlčacia doba na uplatnenie práva v takomto prípade začína plynúť až po splatnosti dlhu po výzve veriteľa, s ktorým sa však súd z vyššie uvedených dôvodov nestotožňuje najmä z dôvodu, že objektívny charakter začiatku plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva, ako tento vyplýva z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, robí závislým na subjektívnom rozhodnutí veriteľa vyvolať alebo nevyvolať splatnosť dlhu cestou výzvy na zaplatenie podľa § 563 Občianskeho zákonníka. Ak by mala premlčacia lehota začať plynúť až od splatnosti záväzku, potom by aplikáciou vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp.zn. 4Cdo/146/2008) došlo k posunutiu začiatku plynutia premlčacej doby prakticky na neobmedzenú dobu, a to je v zrejmom rozpore s účelom samotného inštitútu premlčania".

22. Súd sa stotožňuje z vyššie uvedenými právnymi závermi a zastáva názor, že premlčacia doba nároku žalobcu z prvej zmluvy o pôžičke začala plynúť dňa 08.02.2012 (deň nasledujúci po dni kedy bola požičaná suma 6 000,- Eur) a márne uplynula dňa 08.02.2015. V súvislosti z požičanou sumou 4 000,- Eur začala plynúť premlčacia doba dňa 02.03.2012 (deň nasledujúci po dni kedy bola požičaná suma

4 000,- Eur) a márne uplynula dňa 02.03.2015. Súd preto prihliadol na vznesenú námietku premlčania žalovanej, keď žaloba bola na súd podaná až dňa 14.12.2017, teda po premlčacej dobe.

23. V prípade druhej a to písomnej zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov zo dňa 02.03.2012 posúdil súd premlčanie podľa § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko medzi stranami bolo dohodnuté vrátenie požičanej sumy 10 000,- Eur v splátkach. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Prvým dňom, kedy sa právo mohlo vykonať, je deň splatnosti jednotlivých splátok. Žalovaná sa zaviazala splácať požičanú sumu žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1 500,- Eur vždy k 7. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc dňom 07.04.2012. Zo zmluvy vyplýva, že žalovaná mala zaplatiť prvú splátku dňa 07.04.2012 a poslednú dňa 07.10.2012. Celá pôžička vo výške 10 000,- Eur mala byť teda splatená do 07.10.2012. Jednotlivé splátky úveru boli splatné k 7. dňu v mesiaci. Každá zo splátok v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne. Posledná splátka bola splatná dňom 07.10.2012, teda trojročná premlčacia doba na uplatnenie poslednej splátky v poradí začala plynúť dňa 08.10.2012 a uplynula dňom 08.10.2015. Žaloba bola na súd podaná dňa 08.09.2017, teda v čase, keď bol nárok žalobcu na všetky splátky premlčaný. Okresný súd preto prihliadol na vznesenú námietku premlčania žalovanej.

24. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že splatnosť pôžičky nastala až odstúpením žalobcu od zmluvy dňa 14.08.2017 súd uvádza, že právo žalobcu na odstúpenie od zmluvy bolo v čase jeho odstúpenia premlčané. V zmysle čl. IV zmluvy žalobcovi vzniklo právo jednostranne odstúpiť od zmluvy ako celku titulom jej podstatného porušenia dňom 8.6.2012, kedy sa žalovaná dostala do omeškania s tromi splátkami. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca svoje právo odstúpiť od zmluvy viac ako 3 roky nevyužil, jeho právo na odstúpenie od zmluvy je premlčané. Žalovaná vznesla aj v tomto smere námietku premlčania.

25. Žalovaný potom, čo dňa 14.08.2017 odstúpil od zmluvy z dôvodu porušenia zmluvných povinností zo strany žalovanej, dňa 04.12.2017 vypovedal zmluvu jednostranne bez uvedenia dôvodu. Tento úkon nemá relevanciu, keď pred tým už veriteľ odstúpil od zmluvy pre jej podstatné porušenie. Odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje, nie je preto možné ju následne vypovedať. Navyše tento úkon bol vykonaný potom, čo v konaní žalovaná namietla premlčanie odstúpenia od zmluvy, čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi a nemôže požívať súdnu ochranu. Nemožno ani súhlasiť s tvrdením žalobcu, že právo na vrátenie požičanej sumy sa viaže na ustanovenie čl. IV bod 2 posledná veta, v ktorom sa strany zmluvy dohodli, že dlžník je ku dňu odstúpenia povinný vyplatiť veriteľovi v hotovosti všetky dlžné platby spolu s peňažnou sumou poskytnutou podľa čl. II. bod 1, teda sumou 10 000,- Eur. Takéto ustanovenie zmluvy, ktoré núti dlžníka vrátiť celú požičanú sumu a aj dlžné splátky, bez ohľadu na to, koľko splátok už zaplatil, je v rozpore s dobrými mravmi a preto neplatné. Navyše žalovaná sa úspešne domohla premlčania odstúpenia od zmluvy a preto je premlčaný aj prípadný nárok, ktorý vyplýva z odstúpenia od zmluvy.

26. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť, nakoľko nárok žalobcu na vrátenie sumy 14 400,- Eur je premlčaný a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

27. Žalovaná predložila v konaní notársku zápisnicu N574/2012, Nz 36745/2012, NCR1s 37495/2012, Uznesenie Okresného súdu Malacky 23Er/2081/2013-29 zo dňa 07.07.2017, potvrdenie z banky zo dňa 28.09.2017, potvrdenia o jednorazových platbách v hotovosti. Tvrdila, že zmluva o pôžičke zo dňa 01.10.2012, ktorá je súčasťou notárskej zápisnice, bola len potvrdením pôvodne požičanej sumy 10.000,- eur na základe ústnej zmluvy zo dňa 07.02.2012 a dňa 01.03.2012. Z týchto predložených listín vyplýva, že strany sporu uzavreli dňa 01.10.2012 ďalšiu zmluvu o pôžičke a to na sumu 16.000,- eur. Žalovaná v čl. II zmluvy svojim podpisom potvrdila prevzatie peňažnej sumy v hotovosti pri podpise zmluvy. Ostatné listiny predložené na pojednávaní žalovanou sa vzťahovali k tomuto záväzku. Súd má za to, že z predložených listín vyplýva, že ide o ďalší záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovanou, ktorý nie je predmetom tohto sporu a preto sa ďalej týmito dôkazmi nezaoberal.

28. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, preto mu patrí náhrada trov vo výške 100%, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).